CZĘŚĆ XIV. № 59. ROK 7. (1836.)

# TYGODNIK PETERSBURSKI.

GAZETA URZĘDOWA KRÓLESTWA POLSKIEGO.

Wychodzi we Wtorki i Piątki. Prenumerata przyjmuje się pod adresem do Wydawcy Tygodnika w Petersburgu, do Expedycyi Gazet Petersburskiego Pocztamtu, lub do xięgarni Smirdina; w Warszawie, w drukarni Zawadzkiego i Węckiego i w Biurze informakyjnem; w Wilnie, w xięgarni Zawadzkiego; nadto we wszystkich Pocztowych w kraju urzędach.

Cena *Roczna* w Rossyi, s pocztą, a w stolicy, z noszeniem do mieszkań, 50 r. ass. *Półroczna*, 25 r. ass. Bez poczty, dla odbierających w xięgarni Smirdina i *Roczna*, 45 r. as. *Półroczna*, 25 r. as. Dla Królestwa Polskiego *Roczna*, 55 r. as. *Półroczna*, 28 r. ass.

Wtorek, $\frac{4}{16}$ Sierpnia.

## Wiadomości krajowe.

### CESARSTWO ROSSYJSKIE.

*Petersburg* $\frac{3}{15}$ *Sierpnia.*

*Ukazy* Cesarskie *do Rządzącego Senatu.*

*17 Czerwca.* Zatwierdzona zostaje nowa organizacya Wydziału Medycznego cywilnego, którego różnorodne części: czysto-lekarska i gospodarcza, dotąd w ogólnym zarządzie Ministerstwa Spraw wewnętrznych były zmieszane. Na przyszłość, zamiast dotychczasowego Departamentu Medycznego pomienionego Ministerstwa i Kancelaryi Jenerał-Sztab-Doktora wydziału cywilnego, ustanawiają się dwa nowe Departamenta: *Medyczny* (Медицинскій) w nowym składzie, pod zwierzchnictwem Jenerał-Sztab-Doktora, do zarządu prac i osób służby lekarskiej, zakładów wychowania tegoż wydziału, zakładów i interesów Medycyny sądowej i Policyi Medycznej; i *Departament Rządowych lekarskich zaopatrzeń*, (Департаментъ казенныхъ врачебныхъ заготовлений) wyłącznie do części gospodarczej tegoż wydziału. Departament Medyczny, podług nowej organizacyi, złożony będzie s 1 oddziału dotychczasowego Departamentu tegoż nazwania i s kancelaryi Jenerał-Sztab-Doktora, a Departament Rządowych lekarskich zaopatrzeń, z II i III oddziałów pomienionego Departamentu. Wyłożona nowa organizacya dwóch Departamentów, jednoczasowie wydane Ustawy Rady Lekarskiej i drukarni Ministerstwa Spraw Wewnętrzych, tudzież etaty tak samych tych ustanowień, jako i zakładów Departamentowi lekarskich zaopatrzeń podwładnych, zaczną być wykonywane od dnia 1 Stycznia 1837 roku. Skutkiem nowych tych urządzeń zostają jednoczasowie zniesione: Instytut położniczy w Białymstoku, Apteczny magazyn w Chocimie, fabryka narzędzi chirurgicznych w Moskwie, ogród botaniczny w Tobolsku i istnąca w Peterburgu szkoła na wyspie zwanej Aptekarską.

*10 Lipca.* Mianowani zostają Wice-gubernatorami: Riazańskim, Naczelnik oddziału w Departamencie Skarbu Państwa, Radzca Kolleg. *Kniażewicz*, — Orenburgskim, Zarządzający Kancelaryą Głównozarządzającego Wydziałem cywilnym i sprawami pogranicznemi w Gruzyi, prowincyach Kaukazskiej i Zakaukazskich, Radzca Kolleg. *Słuczewski.*

*13 tegoż m.* Cywilny Gubernator Woroneżski, Rzeczyw. Radzca Stanu *Biegiczew* mianowany ober-prokurorem 3 oddziału 5 Departamentu Rządz. Senatu.

*20 tegoż m.* Gubernialny Marszałek Moskiewski Jenerał-major hrabia *Gudowicz* podniesiony do rangi Radzcy Tajnego.

*24 b. m.* Pierwszy Członek Kancelaryi Mierniczej Radzca Kol. *Waśkow*, mianowany Towarzyszem Głównego Dyrektora korpusu Mierniczego.

*Ukazy Rządzącego Senatu.*

1) *18 tegoż m.* (s 1 Dep.) O ustanowieniu w Kijowie Komitetu budowniczego do wzniesienia gmachów Uniwersytetu Św. Włodzimierza.

2) *21 tegoż m.* (s tegoż Dep.) Z ogłoszeniem Cesarskiego roskazu izby odtąd, pod żadnym pozorem, nie były czynione przedstawienia o pozwolenie przedawania kwitacyj rekrutskich.

3) *tegoż dnia.* (z 2 odd. 3 Dep.) O ustanowieniu opieki dla zarządu majątkami i rychlejszego zaspokojenia długów Rzeczywistego Tajnego Radzcy 1 klassy xięcia Razumowskiego. Opieka ta składa się s Senatorów, Radzców Tajnych: Łubianowskiego i Damiana Koczubeja, oraz Rzecz. Radzcy Stanu Kriwoszapkina.

4) *tegoż dnia.* (Z ogóln. zgrom. Departamentow Petersburskich.) O prawie, jakie kupcy i mieszczanie Smoleńscy mają do posiadania włościan poddanych.

5) *tegoż dnia.* (s 4 Dep.) Z ogłoszeniem iż opieka nad dobrami Mistrza obrzędów Nikity i Szambelana Alexandra Wsiewołożskich, obejmuje zarząd Permskich ich ojca majątków.

6) *22 tegoż m.* (s 1 Dep.) O użyczeniu niektorych służbowych prerogatyw urzędnikóm Moskiewskiego towarzystwa gospodarstwa wiejskiego, połączonego z niém Głównego towarzystwa chowu owiec i ustanowionej przy niem rolniczej szkoły.

7) *23 tegoż m.* (s tegoż Dep.) O wyprzedawaniu dóbr nieruchomych przez Skarbnych wydziału Ministerstwa Spraw wewnętrznych.

8) *tegoż dnia.* (s tegoż Dep.) O summie dodatkowej na urzędy i sądownictwa obwodu Kaukazskiego.

9) *tegoż dnia.* (s tegoż Dep.) O nieprzysyłaniu na przyszłość do Izb Skarbowych od niższych urzędów duchownego zarządu peryodycznych wiadomości o summach etatowych i innych.

10) *25 tegoż m.* (s tegoż Dep.) O uznaniu Lucyana *Milanta* Łukieskim Wice-konsulem w Odessie.

11) *27 tegoż m.* (s tegoż Dep.) O dopuszczeniu osadników z okręgów osad wojskowych do wszelkich liwerunków i dostaw dla skarbu.

12) *tegoż dnia.* (s tegoż Dep.) O śledztwach w okręgach żołnierzy rolników.

13) *tegoż dnia.* (s tegoż Dep.) O pojaśnieniu spisów urzędów wydziału wojskowego.

14) *tegoż dnia.* (s tegoż Dep.) O nagradzaniu odznaczających się wolnych słuchaczów Wileńskiej Medyczno-chirurgicznej Akademii, przy wypuszczeniu z niej, srebrnemi medalami na równi z uczniami, na koszcie skarbowym zostającemi.

— 29 Lipca wrócił do tutejszej stolicy z Warszawy, P. Minister Wojny, Jenerał-adjutant hrabia *Czernyszew.* Tegoż dnia wyjechał do Nowgorodu tameczny i S.-Peterburski Metropolita *Serafim.*

— Do Petersburga przybyli: od 19 po 22 Lipca, z Moskwy, Pułkow. służby ang. *Horreger;* z Rohaczewa, tam. obyw. *Żukowski;* z Wilkomirza urzęd. Expedycyi rachunk. wojsk. *Chryścinicz;* s Suraża Kurator hon. Gimnazyum Witebskiego *Bykowski.* *30 tegoż m.* Nauczyciel J. C. W. Następcy Cesarzewicza Rzecz. Radzca St. *Żukowski.* — Wyjechali: 22 i 23 *Lipca,* do Wilna, Radzca tamecz. Rządu gub. As.-Kol. *Grenberg* i tameczny kupiec *Jogiches;* do Żytomierza, Wołyński Vice-Gubern. Radzca St. *Afendik.*

— Dzienniki rossyjskie zawierają opisy straszliwych burz, które panowały na kilku rozmaitych punktach Rossyi środkowej, w zeszłym miesiącu. Najgwałtowniejsze zdarzyły się: 13 z. m. w miescie powiatowem gub. Kałużskiej, Mieszczowsku i 19go, w gubernijalném mieście Charkowie. W pierwszém s tych miast huragan obalał całe domostwa, zrywał żelazne dachy s kościołów, drzewa s korzeniem wywracał, albo w trąbkę skręcał i połowę miasta w ruiny zamienił. W okolicach Mieszczowska cała wioska, od 15 dymów, została s posady ziemskiej zniesiona. W Charkowie burza odznaczała się gradem, dochodzącym wielkości pięści; wszystkie okna, od strony skąd grad wichrem był pędzony, zostały zniszczone, stare dachy nawskroś poprzebijane; na ulicy grad zabił dziesięcioletnią dziewczynę i kilka osób poranił. W gmachach Uniwersytetu wybił 5000 szyb i w ogóle takie mnóstwo szkła zniszczył, iż zapasy tego materyału zostały wyczerpane i zabrakło go na potrzebne naprawy.

— Na mocy nowootrzymanych wiadomości, Kommissya Likwidacyjna Wileńska podaje do powszechnej wiadomości, następną listę osób, których wszelką własność, za należenie do byłego powstania, zalecono skonfiskować.

*Szlachta wybyli z miasta Wilna.*

Adamowicz Stanisław — Adamowicz Mateusz — Alexandrowicz Paweł — Bieliński Waleryan Podoficer Klastyckiego Huzarskiego półku, właściciel majątku Sutkuszek — Borowski Józef z klassy wolnych Wilkomierskiego Powiatu— Biniewicz Ignacy i Blok Antoni z klassy wolnych powiatu Trockiego — Bejt Tomasz wydalił się z powiatu Kowieńskiego — Boczkowski Józef zabity przy rozpędzeniu rokoszan w powiecie Kowieńskim — Buchowiecki (imie niewiadome) Kapitan odstawny — Baniewicz (imie niewiadome) Szlachcic — Binkiewicz Xawery i Bańkowski Fryderyk z byłej Szlachty — Butler Wincenty Szlachcic Powiatu Oszmiańskiego — Wencewicz Felix z byłej Szlachty — Wojtkiewicz Justyn wydalił się z powiatu Rosieńskiego.

*Wybyli z miasta Wilna.*

Witkowski Stanisław Szlachcic — Wierzbicki Andrzej z byłej Szlachty — Witkowski Kajetan mieszczanin — Wasilewski Gabryel mieszczanin—Wojciechowski Stanisław i Wojtkiewicz Michał z wolnych powiatu Wilkomierskiego — Wiszniewski Augustyn Xiądz z Klasztoru Kazaczyńskiego — Giedgowd (imie niewiadome) zabity w potyczce, właściciel majętności Wardukli w powiecie Szawelskim — Gustowicz Konstanty z klassy wolnych powiatu Trockiego — Giedroić Hipolit Xiążę wydalił się z powiatu Rossieńskiego — Gardziejewicz Tomasz z byłej Szlachty powiatu Kowieńskiego— Goławski Adam Szlachcic, Golenowski Franciszek Szlachcic i Gruniewicz Wincenty Szlachcic wydalili się z miasta Wilna — Gierlach Ignacy z klassy wolnych powiatu Szawelskiego — Dzwonkowski Waleryan mianujący się Szlachcicem powiatu Wileńskiego — Dowiat Otto Adwokat Wileński rodem z powiatu Rosieńskiego — Daszkiewicz Józef Szlachcic i Dembski Stanisław Szlachcic wydalili się z miasta Wilna — Dydziński Stanisław Szlachcic — Erzwiński Andrzej z byłej Szlachty — Engiel (imie niewiadome) uczeń Aptekarski mieszczanin — Żatkiewisz Józef z miasteczka Jurburga — Żebrowski Ignacy Student b. Wileńskiego Uniwersytetu rodem z miasta Jurburga — Żebrowski Piotr z klassy wolnych Powiatu Wilkomierskiego — Żyżniewicz Tadeusz Zakonnik Klasztoru Koltyniańskiego Franciszkanów — Żmiejewski Wawrzyniec z klassy wolnych Powiatu Rosieńskiego —

Żyliński Józef Szlachcic wydalił się z miasta Wilna. — Żukowski Józef z klassy wolnych powiatu Trockiego. — Żukowski Franciszek Szlachcic wydalił się z miasta Wilna. — Zaniewski Adam z klassy wolnych Powiatu Szawelskiego. — Zamarzewski Wincenty z klassy wolnych Powiatu Wiłkomierskiego. — Zawierzowski Franciszek z miasta Kowna pochodzenie niewiadome — Zinkiewicz Józef Szlachcic wydalił się z miasta Wilna — Iwaszkiewicz Ignacy Szlachcic wydalił się z miasta Wilna — Koniuszewski Rafał Szlachcic Powiatu Trockiego — Kwietkiewicz Alexander Szlachcic wydalił się z Powiatu Trockiego — Kirklewski Józef i Kuczyński Cypryan z klassy wolnych Powiatu Rosieńskiego.

*Szlachta wybyli z miasta Wilna.*

Kozakiewicz Tomasz — Kupszewicz Justyn — Korwel Wincenty — Karpowicz Paweł — Kwaterski Jan Lekarz weterynarny — Konarski Michał Stolarz — Kwieciński Jan mieszczanin Wileński — Kozłowski Józef z klassy wolnych Powiatu Szawelskiego — Łazowski Wincenty Szlachcic Powiatu Kowieńskiego — Lubokolski Tadeusz z byłej Szlachty — Lubecki Józef Szlachcic — Lachowicz Józef z klassy wolnych Powiatu Szawelskiego — Markiewicz Wincenty mianujący się Szlachcicem Powiatu Wileńskiego—Mackiewicz Antoni z wolnych, wydalił się z Powiatu Szawelskiego — Możejko (imie niewiadome) stróż były Gimnazyum Krożskiego — Milewski Tomasz i Modzolewski Franciszek z wolnych Pow. Troc. — Możejko Jakób z wolnych Powiatu Kowieńskiego — Monstowicz Jan Szlachcic Powiatu Telszewskiego, właściciel majętności zostającej w zastawie u Szlachcica Daniły — Mikosza Augustyn uczeń rzemiosła stolarskiego.

*Szlachta wybyli z miasta Wilna.*

Matkiewicz Bonifacy — Mickiewicz Stanisław — Mickiewicz Wincenty — Możejko Felix — Mencygier Ferdynand mieszczanin — Maciejewski (imie niewiadome) przechrzta z Żydow — Narkiewicz Ignacy z wolnych Powiatu Rossieńskiego — Ordyniec Kalixt, Obakiewicz Adam i Orbaczewski Zygmunt z klassy wolnych Pow. Wił. — Okuń Franciszek wydalił się z miasta Wilna — Proniewski Marceli Szlachcic Powiatu Telszewskiego — Piotrowski (imie niewiadome)— Paszkiewicz Felicyan z wolnych Wiłkomirskiego Powiatu — Petrowicz Antoni Szlachcic Powiatu Telszewskiego — Puchwicki Antoni Szlachcic wydalił się z m. Wilna — Pietraszewicz Józef z wolnych Powiatu Rossieńskiego — Plagier Antoni z Powiatu Szawelskiego — Romanowski Józef mianujący się Szlachcicem Wileńskiego pow. — Rodziewicz Kazimierz z wolnych Powiatu Trockiego — Rudziński Alexander, Rutkiewicz Alexander i Rutkowski Jan z klassy wol. wydalili się z pow. Wiłkomierskiego — Rouba Wincenty i Rychlewicz Wincenty z wolnych Pow. Ros. — Rymkiewicz (imie niawiadome) właściciel dwóch chat z exdywizyi majątku Zamku Giełgudow.

*Wybyli z Powiatu Kowieńskiego.*

Rutkowski Piotr— Raczko (imie niewiadoma)— Roszczewski Onufry— Rykaczewski Onufry— Rudziński Felix Szlachcic—Ruk Józef i Ryngucki Józef mieszczanie wybyli z miasta Wilna — Stankunowicz Jan — Studziński Antoni z wolnych Powiatu Trockiego — Sinkiewicz Adam Szlachcic Wiłkomirskiego Powiatu.

*Z byłej Szlachty wydalili się z miasta Wilna.*

Stefanowicz Franciszek — Strzecki Wincenty — Strzecki Michał — Sucewicz Maciej — Sotkiewicz Felix — Sawicki Antoni — Stachowski Daniel — Stachowski Alexander — Statkowski Julian chłopiec mieszczanin — Snarski odstawny Objezdczyk z miasta Jurburga — Sawicz Wincenty i Skirgajło Gasper z wolnych Powiatu Wiłkomirskiego.

*Z byłej Szlachty wydalili się z miasta Wilna.*

Tracewski Stanisław — Tomaszewski Antoni — Ukryn Michał z wolnych Powiatu Rossieńskiego — Franckiewicz Sylwester z Szawelskiego Powiatu — Chalimowicz Jan wydalił się z miasta Wilna — Cytowicz Tomasz Szlachcic Powiatu Oszmiańskiego — Czerniawski Antoni niewiadomego stanu wydalił się z Kowieńskiego Powiatu — Szukszta Kajetan i Szaniewski Józef z wolnych Powiatu Wiłkomiers. — Szmalczyk (imie niewiadome) odstawny Kapitan — Juchnowicz Adam z wolnych Powiatu Wiłkomirskiego — Juchniewicz (imie niewiadome) Kleryk Zakonu Bazyliańskiego — Juszkiewicz Alexander Szlachcic.

Wiadomości s Turcyi. *Konstantynopol 12 Lipca.* (now. kal.) Porta w tych dniach otrzymała z azyatyckiej armii wielce pomyślne wiadomości. Głównodowodzący tą armiją Reszid Mehmet pasza, opanował miasto Dżezirę, po uporczywej obronie która trwała dni 45. Dżezira jest miasto warowne, nad rzeką Tygrem, leżące o kilka dni drogi od Diarbekiru. Było to jedne z głównych zbornych stanowisk Kurdów, których liczba, w czasie oblężenia, wynosiła jak twierdzą, do 12,000. Strata turków nie przechodzi od 4 do 500 ludzi.

## KRÓLESTWO POLSKIE.

*Prawo o Szlachectwie w Królestwie Polskiém.*

(Ciąg dalszy)

### Rozdział II.

*O prawach i przywilejach szlacheckiego stanu.*

### Oddział I.

*O prawach i przywilejach Szlacheckiego stanu pod względem zgromadzeń szlacheckich.*

Art. 28. Prawa i przywileje szlachty pod względem zgromadzeń szlacheckich oznaczone będą oddzielną ustawą.

### Oddział II.

*O prawach i przywilejach szlacheckiego stanu, każdej osobie w szczególności służących.*

**1. O prawach pod względem służby.**

Art. 29. Osobom stanu szlacheckiego zastrzega się na wieczne czasy wolny wstęp do publicznej rządowej służby

bez żadnego przymusu, wyjąwszy gdyby tego zachodziła szczególna potrzeba, przez Najwyższą władzę oznaczoną.

Art. 30. Szlachcie znajdującej się w służbie publicznej, dozwolonem jest pozostać w niej lub żądać uwolnienia według przepisów w tej mierze obowiązujących.

Art. 31. Szlachta w służbie wojskowej zostająca używa szczególnych przywilejów opisanych w zbiorze praw wojskowych.

Art. 32. Dzieci szlachcica dziedzicznego używają wszelkich praw i przywilejów swego stanu, chociażby same nigdy nie służyły.

Art. 33. Synowie osobistej szlachty zajmującej posady VII i VIII klassy podług ogolnej klassyfikacyi urzędów cywilnych, wchodząc z zaciągu w służbę wojskową, będą przyjmowani na prawach rossyjskiej szlachty, lecz powinni służyć nie mniej jak lat 10.

Art. 34. Synowie osobistej szlachty, zajmującej posady IX i X klassy podług ogólnej klassyfikacyi, wchodząc z zaciągu w służbę wojskową, używają praw wstępujących w tęż służbę z ochoty.

Art. 35. Szlachta ma prawo nosić mundur tego Województwa, w którem jest zapisana.

2. O prawach pod względem sądownictwa i spraw kryminalnych.

Art. 36. Wyrok sądowy, na mocy którego szlachcic za przestępstwo skazanym jest na utratę szlachectwa, nie może być wykonany bez potwierdzenia Cesarza i Króla.

Art. 37. Szlachcic nie ulega żadnej cielesnej karze i w ciągu postępowania kryminalnego nie może być okuty w kajdany.

Art. 38. Wojskowi niższych stopni szlacheckiego stanu zachowują prawa tegoż stanu i w przypadku gdyby z powodu przestępstw zostawali pod sądem. W karaniu porządkowem postępować z nimi należy podług przepisów postanowionych o karaniu oficerów.

3. O prawach pod względem majątku.

Art. 39. Szlachcie zachowuje się prawo zakładania nowych miasteczek, z dopełnieniem oddzielnych w tej mierze przepisów.

4. O prawach pod względem podatków i powinności publicznych.

Art. 40. Szlachta wolną jest od wszelkich osobistych podatków.

Art. 41. Po wsiach dom własny szlachcica wolny jest od kwaterunku.

Art. 42. Wszystkie prawa i przywileje, w rozdziale niniejszym wymienione, służą w zupełności każdej osobie, która nabyła szlachectwa z mocy niniejszego prawa. Osobista szlachta używa ich osobiście, a dziedziczna z całem potomstwem.

Art. 43. Wszakże szlachta Królestwa Polskiego, której prawa tego stanu służą jedynie w skutek pochodzenia od wstępnych posiadających szlachectwo przed ogłoszeniem niniejszej ustawy i która udowodni te prawa sposobem niżej opisanym, pozostaje pod względem obowiązków do służby w tem samem położeniu, w jakim się dotąd znajdowała, i w skutek tego nie przestaje podlegać zaciągowi wojskowemu według praw w Królestwie Polskiem ogólnie obowiązujących.

Art. 44. Wszelako wchodząc w służbę używa taż szlachta następujących praw i przywilejów: *a) Pod względem służby wojskowej:* 1) Przeciąg służby wojskowej z zaciągu ustanawia się dla niej 10-letni w miejsce 15 letniego, który jest w ogólności przepisany; 2) w ciągu służby, nawet w niższych stopniach wojskowych, wolna jest od cielesnej kary, równie jak szlachta rossyjska; 3) przedstawianą będzie na stopnie oficerskie wakujące także zarówno ze szlachtą rossyjską; 4) w razie posunięcia onej na stopień oficerski, nabywa z potomstwem wszelkich praw, które są przywiązane do szlachectwa nabytego z mocy ustawy niniejszej, lecz obowiązaną jest wysłużyć przepisany dziesięcioletni przeciąg czasu. *b) Pod względem służby cywilnej:* 1) Wchodząc w służbę cywilną na etatową posadę, wolną jest od zaciągu wojskowego; wszelako powinna wysłużyć w tej służbie 10-letni przeciąg czasu. Kto nie dosłuży tej liczby lat, podlega służbie wojskowej na czas pozostały; 2) zostając w służbie cywilnej, otrzymuje nominacye na posady w miarę usposobienia i posuwaną będzie na wyższe stopnie podług przepisów oddzielnem postanowieniem wskazać się mających; 3) dostąpiwszy tą koleją urzędu VIII klassy, używa z potomstwem wszelkich praw, które są przywiązane do szlachectwa nabytego z mocy ustawy niniejszej. Wszakże obok tego obowiązaną jest wysłużyć przepisany 10-letni przeciąg czasu.

Art. 45. Taż szlachta, nie zostając nawet w służbie, za otrzymaniem orderu rossyjskiego, uzyskuje z potomstwem prawa i przywileje przyznane szlachectwu nabytemu z mocy ustawy niniejszej.

Art. 46. Szlachta zagraniczna nie używa w Królestwie żadnych przywilejów; wolną jest tylko od kary cielesnej w razie popełnionego przestępstwa.

Rozdział III.

*O utracie i odzyskaniu praw stanu szlacheckiego.*

Art 47. Szlachcic nie może inaczej utracić szlachectwa, jak w skutek wyroku sądowego za przestępstwo.

Art. 48. Przestępstwa pociągające za sobą utratę szlachectwa, są te, na które Kodexem Karnym postanowiona jest kara śmierci, lub kary z utratą czci połączone. Karami takiemi są: *a*) więzienie warowne i ciężkie; *b*) zamknięcie w domu kary i poprawy.

Art. 49. Wyrok stanowiący utratę szlachectwa powinien być przedstawiony pod Najwyższe zatwierdzenie.

Art. 50. Szlachectwo raz utracone, również tylko odzyskane być może tylko z mocy Najwyższego postanowienia. *(d. c. p.)*

---

Ustawa o mundurach cywilnych.

(Ciąg dalszy.)

*Wydział Stad.*

§ 56. Wydział Stad ma mieć mundur na wzór munduru dworskiego, wydziału stajennego to jest: z sukna ciemno-zie-

lonego, z sukiennemi ponsowemi: kołnierzem, mankietami wyłogami na fałdach i wypustką na kantach; podszewka z ponsowego barkanu, guziki złocone z herbem Królestwa. Surduty krojem wojskowym z ponsową podszewką przy szpadzie i stosowanym kapeluszu, kiedy surdut kładzie się na mundur; kiedy zaś sam tylko surdut lub w drodze, to sukienna furażerka z czarnym lakierowanym daszkiem i sukiennym paskiem koloru kołnierza munduru. Inspektor Jeneralny Stada Rządowego ma obwódkę z brzegiem, w kształcie okręconego sznura i po dwie belki na kołnierzu i mankietach. Insi urzędnicy etatowi, będący w służbie przynajmniej lat 3, mają u mundurów tylko obwódkę z brzegiem bez belek na kołnierzu i mankietach. W uroczyste i świąteczne dni nosić mają spodnie łosiowe, bóty palone na wzór kirassyerskich, z przypinanemi stalowemi ostrogami, zaś w powszednie dni, ciemno-zielone pantalony z ponsową wypustką na bóty, z przyszrubowanemi ostrogami; halsztuch czarny jedwabny, bez wypuszczania kołnierza koszuli; szpadę na wzór oficerskich w jeździe, jak to już wyżej w § 16 wspomniano. Inspektor Jeneralny Stada Rządowego, Podinspektor, Lekarz weterynaryi, Sekretarze i Kassyer, mogą nosić i fraki mundurowe z czarnym axamitnym odwijanym kołnierzem; guziki złocone matowane, z trzema gotyckiemi literami, wyrażającemi cyfrę Najjaśniejszego Pana z koroną. Inni urzędnicy wydziału stad mają surduty krojem wojskowych i sukienne furażerki z czarnym lakierowanym daszkiem i sukiennym ponsowym paskiem.

*Kommisya Rządowa Sprawiedliwości.*

§ 57. Kommisya Rządowa Sprawiedliwości, Sądy i władze od niej zawisłe, a między temi Izba Sądu Najwyższego, Sąd Appellacyjny i Prokuratorya Jeneralna, mieć będą paradny mundur z sukna ciemno-zielonego, z kołnierzem i mankietami axamitnemi tegoż samego koloru: haft złoty, guziki złocone z stęplem wyobrażającym kolumnę, na której u góry na osobnej w poprzek kolumny stojącej tarczy, napis *Prawo*, a nad kolomną Cesarska korona. Frak mundurowy z ciemno-zielonego sukna z axamitnym kołnierzem tegoż koloru; guziki takie jak na mundurze.

§ 58. Prezesi Sądów Kryminalnych i Trybunałów Cywilnych, Prokuratorowie i insi urzędnicy po Województwach, od Kommisyi Rządowej Sprawiedliwości zależących, na jej przedstawienie lub przez nią tak w Warszawie, jak i po Województwach mianowani, wyszczególnieni w załączonej tu klassyfikacyi, nosić mają paradny mundur i frak mundurowy dla tejże kommisyi przepisany, lecz guziki ich będą z herbami Województwa tego, w którem urzędują.

§ 59. Jeżeli który z Mecenasów zasłuży na względy Rządu przez długoletnią gorliwą i nienaganną służbę lub przez skuteczną obronę pewnej liczby zawiłych i od dawna zaległych spraw, to na przedstawienie Dyrektora Głównego prezydującego w kommisyi Rządowej Sprawiedliwości, może otrzymać pozwolenie noszenia munduru tego wydziału VIII klassy.

*Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu, oraz władze od niej zawisłe.*

§ 60. Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu, tudzież władze od niej zawisłe, mianowicie: Bank, Wydział Solny i Zarząd Pełnomocnego Kommissarza w Krakowie, mieć będą żółte guziki z herbem Królestwa, podług wzoru przez Najjaśniejszego Pana zatwierdzonego: mankiety i kołnierz axamitne zielone, kołnierz podszyty ponsowem suknem, takaż wypustka u brzegów kołnierza, na mankietach i klapach kieszeniowych. Frak mundurowy z sukna ciemno-zielonego, z zielonym axamitnym odwijanym kołnierzem bez ponsowej wypustki, lecz z takiemi guzikami jak u paradnego munduru.

*Wydział Celny, Loteryjny, Administracye dochodów Konsumcyjnych i Tabacznych.*

§ 61. Ten sam mundur i frak mundurowy mieć będą urzędnicy wydziałów Celnego i Loteryjnego, tudzież Administracyj dochodów konsumcyjnych i tabacznych, lecz ci tylko, których nominacya od Rządu zależy. Urzędnicy tych wydziałów, którzy z obowiązków swoich muszą być na brzegach rzek, u rogatek, w pakhauzach i t. p. mogą nosić surduty na jeden rząd zapinane z światło-zielonym sukiennym kołnierzem, z ponsową na tymże wypustką; guziki takie, jak na paradnych mundurach. Umundurowanie i uzbrojenie granicznej straży ma być takie, jak w Cesarstwie, stosownie do rysunków i opisów osobno na to wydanych.

*Górnictwo i Mennica.*

§ 62. Mundur wydziału górniczego i menniczego być ma z sukna granatowego, krojem wojskowym; kołnierz i rozcięte mankiety axamitne czarne; wyłogi na fałdach czarne sukienne, podszewka także czarna barakanowa, i ponsowa wypustka na kołnierzu, mankietach, klapach rękawów i wyłogach; haft złoty, guziki złocone gładkie, pantalony granatowe bez wypustki na bóty, halsztuki czarne jedwabne bez spuszczania kołnierzy od koszul. W czasie zatrudnień przy samych robotach, urzędnicy mogą nosić surduty i furażerki, przy szpadach takich, jak wojskowe w piechocie. Urzędnicy kancellaryjni 1 i 2 klassy, także surduty, lecz bez szpad, a 3 i 4 klassy, surduty opisane w §§ 30, 31, 32, 33, 34 i 35.

§ 63. Radca Górniczy, Naczelnik wydziału w Banku, ma cały haft na kołnierzu i mankietach lecz bez brzeżka na około, tudzież obwódkę na klapach kieszeniowych.

§ 64. Jeneralny Buchalter, Rachmistrze 1 klassy w oddziale górniczym, Referenci, Sekretarze, Kassyer, Mechanik, Magazynier główny, dozorcy i lekarz fabryczni, mają haft tylko na kołnierzu.

§ 65. Zawiadowcy zakładów, Sekretarz okręgowy, lekarze, archiwiści i młodsi rachmistrze oddziału górniczego w Banku, i wszelcy niewymienieni tu urzędnicy, aż do kancellistów, nosić mają surduty dla kancellistów 1 i 2 klassy przepisane.

§ 66. Urzędnicy do Wydziału Skarbowego należący, a w Kommissyach Wojewódzkich, lub po Województwach po-

sady swe mający, w klassyfikacyi zamieszczeni, mają nosić tak paradny mundur, jako i frak mundurowy Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu, i rozróżniać się tylko będą stęplem guzików, na których ma być herb właściwego Województwa, w którem urzędują.

*Wydział Leśny.*

§ 67. Wydziału Leśnego paradny mundur być ma z sukna ciemno-zielonego, z zielonemi axamitnemi kołnierzem i mankietami rozciętemi, z wypustką ponsową na kołnierzu, mankietach i klapach kieszeniowych; haft srebrny stosowny do rysunku; guziki białe z herbem Królestwa Polskiego, podług wzoru przez Najjaśniejszego Pana zatwierdzonego. Frak mundurowy z sukna ciemno-zielonego z zielonym axamitnym kołnierzem bez wypustki, z takiemi guzikami jak u munduru. Stosownie do § 12, urzędnicy tego wydziału, tak przy paradnym mundurze, jak i przy fraku mundurowym, nosić mają, zamiast białych spodni, ciemno-zielone pantalony na bóty, z przyśrubowanemi ostrogami. Takowy mundur i frak mundurowy nosić mają urzędnicy służący wyłącznie w Wydziale leśnym, w administracyi dóbr rządowych, tudzież Inspektorowie i urzędnicy leśni w kommisyach wojewódzkich, oraz nadleśniczowie i leśniczowie. Odzież i uzbrojenia straży leśnej zastosowane być mają do opisu umundurowania i uzbrojenia straży leśnej w Cesarstwie, dnia 28 Grudnia 1832 przez Najjaśniejszego Pana zatwierdzonego, podług osobno na to przepisanych rysunków.

*Kommisya Rządowa Spraw Wewnętrznych, Duchownych i Oświecenia Publicznego.*

*Wydział Spraw Wewnętrznych.*

§ 68. Mundur wydziału Spraw Wewnętrznych być ma z sukna ciemno-zielonego; guziki złocone gładkie z herbem Królestwa Polskiego, podług wzoru przez Najjaśniejszego Pana zatwierdzonego. Kołnierz i mankiety axamitne czarne, haft złoty. Frak mundurowy z sukna ciemno-zielonego, z czarnym axamitnym kołnierzem i guzikami takiemi, jak u paradnego munduru.

§ 69. Członkowie kommisyi wojewódzkich, wydziałów policyjnego i administracyjnego, i wszyscy w ogólności urzędnicy w Warszawie i wewnątrz Królestwa, od Kommisyi rządowej spraw wewnętrznych zależący, w klassyfikacyi wyszczególnieni, mają nosić mundur dla wydziału spraw wewnętrznych przepisany, z haftem na paradnym mundurze i mundurowe fraki z tą tylko różnicą, że na guzikach będą mieli herb województwa, w którem urzędują.

*Prezesi kommisyj wojewódzkich.*

§ 70. Mundur z sukna ciemno-zielonego, kołnierz i mankiety ponsowe sukienne, haft złoty podług rysunku przepisanego dla Naczelników gubernij w Cesarstwie, guziki złocone z herbem właściwego województwa, nad nim Cesarska korona, a u spodu napis wyrażający województwo. Frak mundurowy kommisyi rządowej spraw wewnętrznych z guzikami wojewódzkiemi.

*Wydział spraw duchownych.*

§ 71. Urzędnicy wydziału spraw duchownych mieć będą mundur z sukna granatowego, kołnierz czarny axamitny z wypustką ponsową, haft taki jak wydziału spraw wewnętrznych, tylko nie złoty, lecz srebrny; guziki białe z herbem Królestwa Polskiego, podług wzoru przez Najjaśniejszego Pana zatwierdzonego. Urzędnicy zaś tego wydziału w kommisyach wojewódzkich mają na guzikach herb województwa, frak mundurowy granatowy z czarnym axamitnym kołnierzem i guzikami jak u mundurów. *(d. c. p.)*

---

## Wiadomości zagraniczne.

*Hamburg 30 Lipca.* J. C. W. Wielki Xiążę Rossyjski Michał i J. X. M. Następca Meklenburg Schwerin przybyli tu na statku parowym «Herkules.» W. Xiążę Michał jedzie do wód Karlsbadzkich.

*Londyn 2 Sierpnia.* W izbie parów, 28 z. m. bil o kościele w Irlandyi odczytany został po raz trzeci, i zwrócony izbie niższej. S kolei zajęto się bilem o małżeństwach. Biskup Exeter wniósł nową formułę przysięgi, mającą na celu zapobieżenie możności rozrywania małżeństw. Pomimo oporu lorda Melbourne, którego wspierali lord Wellington i lord Ellenborough, wniosek ten został większością 19 przeciw 15 głosom przyjęty. Następnie izba zamieniła się w komitet, dla zajęcia się bilem mającym na celu określenie stopnia władzy nadawanej ministrom pełnomocnym i konsulom umocowanym w Turczech, w rzeczy bronienia praw, prerogatyw i handlu zamieszkałych tam poddanych brytańskich; bil ten przyjęty został bez najmniejszej zmiany.

1 b. m., na wniosek margrabi Lansdowne, postanowiono przedstawić Królowi Jmci adress, s prośbą o mianowanie kommisyi, dla zbadania jakaby była najlepsza linja dla ustanowienia drogi żelaznej w Irlandyi.

Komitet przedstawił swoje sprawozdanie o bilu o małżeństwach; lordowi Melbourne udało się tą razą skłonić izbę do odrzucenia, większością 72 przeciw 29 głosom, wniosku biskupa Exeter, przyjętego na pos. 28 z. m.

— W izbie niższej 27 z. m. sir J. Hobhouse złożył jednę prośbę z Bombay, o rychlejsze ustanowienie komunikacyi za pomocą statków parowych pomiędzy Anglią a Indyami Wschodniemi.

Na wniosek lorda Russell, poprawy wprowadzone przez izbę parów do bilu tyczącego się obrony sądowej osób oskarżonych o zbrodnie główne, oddane zostały pod rozbiór szczególnego komitetu.

28*go*, s kolei przystąpiono do bilu o poręce pożyczki greckiej.

Lord Palmerston podając wniosek swój w tym przedmiocie, mający na celu upoważnienie rządu do poręczenia się za część trzeciej i ostatniej seryi tej pożyczki, równie jak i

jej procentu, powtórzył izbie wykład pobudek, które przyjęcie tego środka czynią niezbędném.

Przypomniawszy historyę początku poręki i pożyczki greckiej, szlachetny lord dał wykład przyczyn, dla których trzecia i ostatnia serya, wynosząca 20 milijonów, dotąd nie została wypuszczoną.

«Od roku 1830, mówił, zawarty został w Konstantynopolu układ, w moc którego Grecya zobowiązała się wypłacić Porcie summę 40 milijonów piastrów, za ustąpione jej ostatnią razą posiadłości. Część pierwszej i wtórej seryi użytą została na uiszczenie się s tego zobowiązania.

«S tego powodu w dochodach Grecyi w roku przeszłym okazał się deficit, i rząd Grecki ujrzał się przymuszonym prosić o wydanie mu zgóry, na rachunek trzeciej seryi, 4 do 6 milijonów. W mianych s tej okoliczności konferencyach, agenci jego wyszczególnili użytki, na jakie summa ta miała być poświęconą. Rozruchy, na początku bieżącego roku, w północnych prowincyach Grecyi, skutkiem rozbojów na granicy tureckiej, wynikłe, jeszcze bardziej potrzeby rządu greckiego zwiększyły.

«Gdy wszakże konieczność przyzwolenia na żądaną przez rząd Grecki zgóry wypłatę nie została jednomyślnie uznaną przez trzy rządy pożyczkę zaręczające, wynikła w tym przedmiocie różność zdań skłoniła rząd angielski do przedstawienia niniejszego bilu. Przekładając go, rząd angielski nie ma bynajmniej na celu uzyskanie przez to bardziej rozciągłego pod względem wydatków pieniężnych upoważnienia; lecz jedynym jego celem jest uwolnienie Anglii od potrzeby stosowania się w tym przedmiocie do dwóch pozostałych gabinetów, i otrzymanie na ten koniec upoważnienia dla dania poręki na przypadającą nań część ostatniej seryi pożyczki, niezależnie od ich zgody.»

Lord Palmerston dał następnie krótki lecz interesujący obraz finansowego stanu Grecyi. Według niego, wydatki tego kraju, które w r. 1833 wyniosły 13,000,000, w 1834 20,000,000, w 1835 16,000,000, na r. 1836 wynieść mają tylko 15,000,000 dr. Przychod zaś, według wyrachowania na r. 1836, wynieść ma 11,300,000 dr.

Szlachetny lord dał przytem nader pomyślny obraz stanu greckiego handlu, lubo w tym przedmiocie otrzymano urzędowe doniesienia jedynie od konsula angielskiego w Patras.

Po nader żwawych rozprawach, w których wielu członków przeciwiło się wnioskowi lorda Palmerston, wniosek ten został nakoniec większością 81 przeciw 40 głosom przyjęty.

1 b. m. przyjęto wszystkie poprawy, wprowadzone przez izbę wyższą do bilu o dziesięcinach w Anglii.

— Lord Elphinstone mianowany został wielkorządcą Madras; lecz wyjedzie na miejsce swojego przeznaczenia dopiero we Wrześniu.

*Paryż 1 Sierpnia.* 28 z. m. wszystkie kościoły tutejsze były kirem obite i napełnione ludem. Król Jmć na nabożeństwie żałobném w kościele inwalidów obecnym nie był; lecz znajdowali się na niem xiążęta Orléans i Nemours, którzy się tam udali o 11*ej*, w towarzystwie głównego sztabu.

29*go*, zrana, odgłos dział z hotelu inwalidów oznajmił o uroczystości trzeciego dnia świąt lipcowych i mającem się odbyć odkryciu bramy trymufalnej de l'Etoile. Niezliczone tłumy ciekawych poczęły zbierać się w pobliżu pomnika. Spokojność publiczna została nienaruszoną: lecz stan atmosfery cały porządek uroczystości zakłócił. Zrana panowała najpiękniejsza pogoda: lecz o 10*ej* zerwał się okropny wicher, tumany piasku zaćmiły powietrze i o 3*ej* s południa lunął deszcz ulewny. Burza ta trwała aż do 10ej wieczorem, i zniszczyła wszystkie przygotowania do świetnej illuminacyi. Jedyną uciechą jaka paryżanom pozostała był fejerwerk, który na ostatek puszczono; wszystkie inne zabawy całkiem przepadły i ciekawi, przemokłszy do nitki, smutnie wrócili do domów. Rzecz szczególna, iż od chwili w której ostatnia raca fejerwerku się wzniosła niebo znowu się wypogodziło i jasny blask xiężyca zastąpił światło lamp, które burza pogasiła.

— Xiążę de Joinville wyjeżdża jutro zrana do Tulonu, gdzie wsiądzie na fregatę *Iphigenie*, która przyłączy się do eskadry admirała Hugon, później zwiedzi pobrzeża Karamanii i Syryi i w pierwszej połowie Listopada do Tulonu wróci.

— 27 b. m. Król i Królowa Jmć Belgów wyjechali stąd na powrót do Bruxelli.

— O wielkim spisku przeciw rządowi, krążą ciągle najrozliczniejsze wieści, które tém więcej zyskują wiary iż gazety urzędowe zachowują dotąd w tej mierze zupełne milczenie. Tak, głoszą, iż 27*go* wieczorem aresztowano w Paryżu xiężnę Berry; iż PP. de Peyronnet i de Polignac, skutkiem odkrytego spisku, który miał na celu uwolnienie ich przemocą, zostali z zamku Ham przewiezionymi do Vincennes, i t. p.

— Moniteur, Journal des Débats, Journal de Paris, le Constitutionel i le Courrier Français, 28 z. m., s powodu uroczystości, nie wyszły. Większa część tutejszych gazet, s tegoż powodu, nie wyszła i nazajutrz. Tylko gazety legitymistowskie nie obchodziły tego święta.

— Często wznawiane lecz dotąd nierozwiązane zagadnienie czy więcej potrzeba męstwa do pojedynku czy do samobójstwa, zostało 27 b. m. rozstrzygnionem przez jednego młodego człowieka, nazwiskiem Boucher, który, obawiając się pojedynku, zeskoczył, dla zadania sobie śmierci, s trzeciego piętra.

— Monitor z d. 27 z. m. ogłasza następującą telegraficzną depeszę, potwierdzającą wiadomość rozgłoszoną przez gazetę *le Constitutionel:* «9 z. m. jenerał Bugeaud, pomiędzy Tremezen a Tafną, otrzymał znaczne zwycięstwo nad Abdel-Kaderem. Przymusiwszy nieprzyjaciela do przyjęcia bitwy, otoczył on go zewsząd, ażeby bitwę uczynić ile możności stanowczą. Piechota arabska całkowicie została zniesioną. Pomimo zawziętości duarów, którzy, walcząc mężnie w szykach

naszego wojska, wycięli do 500 arabów, jeneralowi Bugeaud została jeszcze sława wzięcia znacznej ich liczby w niewolę: co w wojnach afrykańskich jest dotąd bezprzykładném. Arabowie stracili przeszło 1000 ludzi. Okręt *Chimère* wiezie 118 jeńców i 6 chorągwi. Abdel-Kader utracił wszystkie karabiny, które mu się ostatnimi czasy zachwycić udało; otrzymał dwie rany i konia pod nim ubito. Bitwa ta jest jedną z najważniejszych, jakie dotąd w Afryce stoczone były. Abdel-Kader oświadczył chęć wejścia w układy; lecz jenerał Bugeaud, dawszy wojsku krótki czas dla wytchnienia, wyruszył znowu, ażeby dalej go ścigać i nie dać mu czasu do zebrania sił nowych.»

— Jedna z gazet tutejszych daje następującą tablicę niesłychanych fluktuacyj kursu papierów hiszpańskich na giełdzie londyńskiej, które zupełnie odpowiadają ich ówczesnemu kursowi w Paryżu.

*W r. 1835.*

| | | | |
|---|---|---|---|
| 23 Kwietnia dł. czynny | $69\frac{1}{2}$ % Odroczony | 24 % Bierny | 22 % |
| 12 Czerwca — —— | $34\frac{1}{2}$ —— | 14 —— | $8\frac{1}{2}$ |
| 23 Lipca. . — —— | $49\frac{1}{2}$ —— | 24 —— | $14\frac{1}{4}$ |
| 24 Sierpnia — —— | 24 —— | $14\frac{3}{4}$ —— | 10 |
| 17 Listopada — —— | $48\frac{1}{2}$ —— | $25\frac{1}{2}$ —— | $14\frac{1}{2}$ |
| 5 Grudnia — —— | $43\frac{1}{2}$ —— | $21\frac{1}{2}$ —— | $12\frac{3}{4}$ |

*W r. 1836.*

| | | | |
|---|---|---|---|
| 5 Stycznia — —— | $51\frac{1}{2}$ —— | $25\frac{3}{4}$ —— | $16\frac{3}{4}$ |
| 11 Marca. . — —— | $42\frac{5}{8}$ —— | $20\frac{7}{8}$ —— | $14\frac{3}{4}$ |
| 18 Kwietnia — —— | $49\frac{1}{4}$ —— | 23 —— | 15 |
| 30 Maja . . — —— | $38\frac{1}{2}$ —— | $17\frac{1}{4}$ —— | 11 |
| 22 Czerwca — —— | $43\frac{1}{8}$ —— | $20\frac{1}{2}$ —— | $13\frac{1}{2}$ |
| 2 Lipca . . — —— | $37\frac{3}{8}$ —— | 16 —— | $11\frac{1}{4}$ |

— Sztuki piękne poniosły świeżą i dotkliwą stratę w kompozytorze Gomis, autorze oper *le Diable à Seville*, *le Révenant* i *le Porte Faix*. Umarł on 28 z. m., po dwóchletnich cierpieniach, z tejże samej piersiowej choroby, która wydarła Francyi Boieldieu i Herolda. Mniej od tych wsławionych kompozytorów szczęśliwy, Gomis nie używał jeszcze owoców słusznie należnej mu wziętości. Jednakże, prawdziwi znawcy oddawali winnę sprawiedliwość oryginalności i sile jego talentu. Był to artysta rzadkiego genijuszu i również rzadkiej prawości charakteru.

— Donoszą z Lizbony że tam w nocy na 15 Lipca wybuchął straszliwy pożar w pałacu ministerstwa skarbu, i gmach ten całkowicie zniszczył. Przyległe domy potrafiono od postępów pożaru zachować; również uratowano wszystkie archiwa. Spokojność miasta nie została zakłóconą.

*Kair 25 Czerwca.* Powszechnie tu sądzą iż Francya i Anglija skłoniły paszę do niewysyłania w tym roku swojej flotty na morze. Wieść ta sprawdza się niejako okolicznością, iż flotta ta teraz, w czasie kiedy zwykle odbywała manewra na morzu, spokojnie leży w porcie, i połowa ludzi z osady każdego okrętu wysłaną jest wgłąb kraju, gdzie zajmuje się bądź uprawą plantacyj bawełnianych, bądź czyszczeniem kanałów. Toż samo dzieje się z arsenałem i prawie wszystkiemi innémi rządowemi zakładami. Przed 14 dniami ogłoszono nawet roskaz, ażeby wszystkie osoby, któreby się pod pozorem własnych interesów ze wsi swoich oddalały, imać i pod strażą na miejsce zamieszkania zwracać. Już około 150 osób tym sposobem na wieś wyprawiono. Pasza zaczyna przekonywać się widocznie, iż potęga jego nie jest ustaloną i zabezpieczoną przeciw wzmagającemu się wpływowi Porty, dopóki skarbu swojego nie napełni i dostatecznych zapasów nie uzbiera. Brak pieniędzy nigdy tu dotkliwiej czuć się nie dawał, nawet podczas działań wojennych w Syryi. Sądzą teraz iż pasza nie pojedzie sam do Syryi, lecz iż przeciwnie Ibrahim pasza do Egyptu przybędzie.

## WIADOMOŚCI ROZMAITE.

— Donoszą z Rzymu pod d. 16 Czerwca, że xiążę Canino (o którym przed niejakim czasem była wzmianka w Tygodniku) uwięziony jest w zamku Św. Anioła i proces jego postępuje czynnie. Jest prawie rzeczą niewątpliwą że będzie na śmierć skazany, ale wyrok ten zapewne nie zostanie wykonanym, gdyż prolegat Gagliano, brat zabitego przez Xięcia Canino oficera żandarmów, sam prosił Papieża iżby krew zabójcy była oszczędzona.

— Miejsce zmarłego redaktora *Monitora Ottomańskiego* P. Blacque, zastąpi brat deja Tripolitańskiego *Hassuna d' Ghies*, człowiek bardzo zdolny i przez długi w Europie pobyt należycie ukształcony. Wdowa P. Blacque otrzymała od Sultana w darze 25,000 piastrów i pensyę roczną 12,000 piastrów. Nadto Jego Sultańska Mość przyrzekł własnym kosztem wychować jej dwóch synów, jeżeliby chciała ich na ten koniec posłać do Paryża.

### Omyłka druku.

W numerze poprzedzającym, w Ustawie o Szlachectwie w Królestwie Polskiém, w artykule 17, po punkcie 1, i bezpośrednio przed literą a), *dodaj:* 2) Dokumenta stwierdzające. — W tymże artykule, w paragrafie oznaczonym literą c.), po słowach: Orła Białego, czytaj jak następuje: «Św. Stanisława przed rokiem 1795, albo też orderem Św. «Stanisława 1 klassy od dnia $\frac{7}{14}$ Września 1829 roku.»

Печатать позволяется. С.-Петербургъ. Августа 3-го 1836. *Цензоръ П. Гаевскій.*

W DRUKARNI WOJENNEJ.